

ਖੂਹ

(ਨਾਟਕ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਢੋਲਕ ਦੀ ਤਾਲ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਪਾਤਰ ਮੰਚ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡੱਡੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਮੰਚ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਖੂਹ ਵਿਚ ਚੱਕਰ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਢੋਲਕ ਜਦੋਂ ਬੰਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤਿੰਨੇ ਪਾਤਰ ਆਪਣੀ ਪੁਜੀਸ਼ਨ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।)

ਡੱਡੂ ਰਾਮ : ਗੜੈਂ ਗੜੈਂ ਗੜੈਂ, ਮੈਂ ਹਾਂ ਪੰਡਤ ਡੱਡੂ ਰਾਮ।
ਇਸ ਖੂਹ ਦੀਆਂ ਜੇ ਸੌ ਨੇ ਇੱਟਾਂ, ਅੱਸੀ ਉਤੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ।
ਮੈਂ ਹਾਂ ਖੂਹ ਦਾ ਮਾਲਕ,
ਸੁਣ ਲੈ ਗਿਆਨੀ ਡੱਡੂ ਸਿੰਘ ਤੇ ਡੱਡੂ ਰਹਿਮਾਨ। ਜੇ ਚਾਹੁੰਦੇ
ਹੋ ਇਸ ਖੂਹ 'ਚ ਰਹਿਣਾ,
ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਪੈਣਾ ਮੇਰਾ ਵਿਧਾਨ।

ਡੱਡੂ ਰਹਿਮਾਨ : ਗੜੈਂ ਗੜੈਂ ਗੜੈਂ
ਸੁਣ ਓਏ ਪੰਡਤ ਡੱਡੂ ਰਾਮ।
ਮੇਰੇ ਵੀ ਪੁਰਖਾਂ ਦੀ,
ਇਸ ਖੂਹ ਨੂੰ ਦੇਣ ਮਹਾਨ।
ਇਹ ਮਹਿਲ ਮਕਬਰੇ, ਮਸਜਿਦਾਂ,
ਜੋ ਨੇ ਇਸ ਖੂਹ ਦੀ ਸ਼ਾਨ।
ਉਹ ਮੇਰੇ ਹੀ ਪੁਰਖਾਂ ਨੇ ਬਣਾਏ,
ਜਾਣੇ ਕੁਲ ਜਹਾਨ।
ਮਸੀਤ ਜਿੱਥੇ ਹੀ ਬਣੀ
ਓਥੇ ਹੀ ਹੈ ਰਹਿਣੀ।
ਜੇ ਤੇਰਾ ਨਾਂ ਪੰਡਤ ਡੱਡੂ ਰਾਮ,
ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਮੌਲਾਨਾ ਡੱਡੂ ਰਹਿਮਾਨ।

ਗਿਆਨੀ ਡੱਡੂ ਸਿੰਘ : ਸੁਣ ਲੇ ਪੰਡਤ ਡੱਡੂ ਰਾਮ,
ਤੇ ਤੂੰ ਵੀ ਕੰਨ ਧਰ ਮੌਲਾਨਾ ਡੱਡੂ ਰਹਿਮਾਨ।
ਇਹ ਖੂਹ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਵੱਡਾ ਅਹਿਸਾਨ।
ਭਾਵੇਂ ਸੌ ਵਿਚੋਂ ਦੋ ਹੀ ਇੱਟਾਂ,

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਤੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ।
 ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਟਾਂ ਕਰਕੇ,
 ਖੂਹ ਹੈ ਬਚਿਆ।
 ਇਹ ਜਾਣੇ ਕੁਲ ਜਹਾਨ।
 ਜਦੋਂ ਵੀ ਬਾਹਰੋਂ ਕੋਈ ਹਮਲਾ ਹੋਇਆ,
 ਮੈਂ ਹੀ ਬਣਿਆ ਖੂਹ ਦੀ ਢਾਲ।
 ਹੁਣ ਜੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਮੰਗਾਂ,
 ਕਹਿੰਦੇ ਤੂੰ ਵੱਖਵਾਦੀ ਸ਼ੈਤਾਨ।
 ਹੱਕ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਲੈ ਕੇ ਰਹਿਣਾ,
 ਗਿਆਨੀ ਡੱਢੂ ਸਿੰਘ ਮੇਰਾ ਨਾਮ।

*(ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕ ਦੂਜੇ ਵਿਰੁੱਧ ਝਈਆਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਗੜ੍ਹੇ
 ਗੜ੍ਹੇ, ਪੰਡਤ ਡਢੂ ਰਾਮ, ਮੌਲਾਨਾ ਡਢੂ ਰਹਿਮਾਨ, ਗਿਆਨੀ
 ਡਢੂ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਰੌਲੇ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ,
 ਜਦੋਂ ਕਿ ਖੱਦਰਧਾਰੀ ਮੰਚ 'ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।)*

ਖੱਦਰਧਾਰੀ ਨੇਤਾ : ਮੈਂ ਹਾਂ ਨੇਤਾ, ਦੇਸ਼ ਦਾ ਮਾਲਕ,
 ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਚਾਲਕ,
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੜੋਂਦਾ ਮੈਂ।
 ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਵੱਲ ਲੋਕੀਂ ਜੇ ਕਰਨ ਧਿਆਨ।
 ਮਹਿੰਗਾਈ ਵਿਰੁੱਧ ਜੇ ਉਠੇ ਅਵਾਮ।
 ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਜੇ ਹੋਵੇ ਸੰਗਰਾਮ।
 ਤਾਂ ਖ਼ਤਰਾ ਪੈਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ,
 ਪੰਥ, ਦੀਨ ਤੇ ਰਾਮ।
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੜੋਂਦਾ ਮੈਂ, ਤਦੇ ਰਾਜ ਚਲੋਂਦਾ ਮੈਂ।
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਜੇ ਹੋਵੇ ਸੁਲਾਹ ਸਫ਼ਾਈ।
 ਇਸ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਮੇਰੀ ਭਲਾਈ।
 ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਂਗਲ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਚੋਗਾ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਥਾਪੀ
 ਕਰਦਾ ਵਾਰੀ ਵਾਰੀ ਚੁੱਕ ਚੁਕਾਈ।
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੜੋਂਦਾ ਮੈਂ, ਤਦੇ ਰਾਜ ਚਲਾਉਂਦਾ ਮੈਂ।

*(ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਸ਼ਕਾਰਦਾ ਹੈ, ਫੇਰ ਤਿੰਨੋਂ ਝਈਆਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਗੜ੍ਹੇ
 ਗੜ੍ਹੇ ਦਾ ਰੌਲਾ ਪਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਬਾਬਾ ਆਂਦਾ ਹੈ।)*

ਬਾਬਾ : ਚੁੱਪ ਕਰੋ, ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਡਢੂ।
 ਗੜ੍ਹੇ ਗੜ੍ਹੇ ਕਰਦੇ ਮੂਰਖ ਡਢੂ।

ਅਕਲ ਵਿਹੂਣੇ, ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਡੱਡੂ।
 ਚਾਨਣ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ, ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਡੱਡੂ।
 ਮਜ਼੍ਹਬਾਂ ਦੇ ਡੰਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਡੱਡੂ।
 ਪ੍ਰਗਤੀ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ, ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਡੱਡੂ।
 ਬਾਹਰ ਕੀ ਵਾਪਰ ਰਿਹੈ, ਨਾ ਜਾਣੋ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਡੱਡੂ।

(ਤਿੰਨੋਂ ਇਕੱਠੀ ਲੰਮੀ ਗੜ੍ਹੇ ਕਰਦੇ ਹਨ)

ਪੰਡਤ : ਸੁਣ ਓਏ ਪੰਡਤ ਡੱਡੂ ਰਾਮ,
 ਇਥੇ ਨੇ ਨੌਂ ਕਰੋੜ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ,
 ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਹੈ ਤੇਰਾ ਵਿਚਾਰ?
 ਇਹ ਤਾਂ ਸਿੱਧਾ ਜਿਹਾ ਸਵਾਲ,
 ਇਕ ਇਕ ਕਰਕੇ ਮਾਰਨ ਖੂਹ 'ਚ ਛਾਲ,
 ਹੱਲ ਹੋ ਜਾਏਗਾ ਇਹ ਸਵਾਲ।

(ਓਮ ਜੈ ਜਗਦੀਸ਼ ਹਰੇ ਦੀ ਤਰਜ 'ਤੇ ਗੜ੍ਹੇ ਗੜ੍ਹੇ ਕਰਦਾ ਹੈ)

ਬਾਬਾ : ਸੁਣੋ ਜੀ ਮੌਲਾਨਾ ਡੱਡੂ ਰਹਿਮਾਨ,
 ਇਥੇ 40 ਕਰੋੜ ਭੁੱਖਮਾਰੀ ਥੱਲੇ ਜੀਉਂਦੇ, ਭੁੱਖਿਆਂ ਰਾਤੀਂ
 ਗੋਡਿਆਂ ਵਿਚ ਢਿੱਡ ਦੇ ਕੇ ਸੌਂਦੇ,
 ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਦੀ ਸੋਚਿਐ ਹਜ਼ੂਰ ?

ਮੌਲਾਨਾ : ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਜ਼ਰੂਰ,
 ਸੁੱਤੇ ਨੇ ਜੋ ਸੌਂ ਜਾਣ, ਲੈ ਅਲੂਾ ਦਾ ਨਾਂ।
 ਜੰਨਤ ਵਿਚ ਮਿਲੇਗੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੂਰ,
 ਹੱਲ ਹੋ ਜਾਏਗਾ ਇਹ ਸਵਾਲ ਮੇਰੇ ਹਜ਼ੂਰ।

(ਬਾਂਗ ਦੇਂਦਾ ਹੈ)

ਬਾਬਾ : ਗਿਆਨੀ ਡੱਡੂ ਸਿੰਘ ਜੀ,
 ਲੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਏ ਕਿਸਾਨ,
 ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈ ਕੋਈ ਗਿਆਨ।

ਗਿਆਨੀ : ਸਾਨੂੰ ਹੈ ਪੂਰਾ ਗਿਆਨ,
 ਕਿਉਂ ਲੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿਸਾਨ।
 ਪਰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਕੋਈ ਖੇਲ ਨਹੀਂ।
 ਸਾਨੂੰ ਮੋਰਚਿਆਂ ਤੋਂ ਵੇਹਲ ਨਹੀਂ।

ਬਾਬਾ : ਸੁਣ ਮੌਲਾਨਾ ਡੱਡੂ ਰਹਿਮਾਨ,
 ਡੱਡੂ ਸਿੰਘ ਗਿਆਨੀ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਯੁਗ।

ਔਜ ਦਾ ਯੁਗ ਹੈ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਯੁਗ।
 ਕੁਝ ਸਮਝਣ ਤੇ ਸਮਝਾਣ ਦਾ ਯੁਗ।
 ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਜੋ ਰਾਜ ਨੇ ਕਰਦੇ,
 ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦਾ ਯੁਗ।

ਖੱਦਰਧਾਰੀ : ਸੁਣੋ ਨਾ ਇਹਦੀ, ਇਹ ਹੈ ਬੜਾ ਘੱਟ ਬਾਬਾ।
 ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਇਹ ਹੈ ਬਦੇਸ਼ੀ ਏਜੰਟ ਬਾਬਾ।
 ਤਿੰਨ ਪੀਛੀਆਂ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ।
 ਮੈਂ ਹਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸੇਵਾਦਾਰ।
 ਨਾਨੇ ਮੇਰੇ ਦੇਸ਼ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਵਾਇਆ,
 ਜਾਣੋ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਇਤਿਹਾਸ।
 ਦੂਰ ਗ਼ਰੀਬੀ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨੇ ਕੀਤੀ,
 ਐਸੀ ਓਸ ਚਲਾਈ ਸਰਕਾਰ।
 ਮੈਂ ਵੀ ਤੁਹਾਥੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ,
 ਪੂਰਾ ਹਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਖ਼ਿਦਮਤਗਾਰ।
 ਵਿਚ ਟੀ.ਵੀ. ਦੇਂਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੋਜ਼ ਦੀਦਾਰ।

ਬਾਬਾ : ਇਹ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਕੁਫ਼ਰ ਤੋਲਦਾ ਹੈ।
 ਫ਼ਾਂਸੀਆਂ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਏ ਜੋ, ਉਹ ਸਨ ਹੋਰ।
 ਕਾਲੇ ਪਾਣੀਆਂ 'ਚ ਸੜ ਗਏ ਜੋ, ਉਹ ਸਨ ਹੋਰ।
 ਗੱਦੀਆਂ ਖ਼ਾਤਰ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰ ਗਏ ਜੋ, ਉਹ ਸਨ ਚੋਰ।
 ਰਾਜ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦਾ, ਇਹ ਹੈ ਚਲਾਉਂਦਾ।
 ਦਲਾਲੀ ਦਾ ਪੈਸਾ, ਇਹ ਹੈ ਖਾਂਦਾ।
 ਵਿਚ ਬਦੇਸ਼ੀ ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ, ਖਾਤੇ ਹੈ ਚਲਾਉਂਦਾ।
 ਢੋਂਗ ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਦਾ ਇਹ ਹੈ ਰਚਾਉਂਦਾ।
 ਇਹ ਹੈ ਢੋਂਗੀ, ਇਹ ਹੈ ਚੋਰ।
 ਇਹ ਹੈ ਦੰਭੀ, ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਰ।

ਖੱਦਰਧਾਰੀ : ਇਹ ਬਾਬਾ ਐਵੇਂ ਝੱਖ ਮਾਰਦਾ ਹੈ।
 ਗਲਤ ਹੈ, ਜੋ ਸਭ ਆਖਦਾ ਹੈ।
 ਜੇ ਬਾਹਰਲੇ ਬੈਂਕਾਂ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਖਾਤਾ।
 ਤਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਇਕ, ਜੋ ਨਹਾਤਾ ਧੋਤਾ।
 ਜੇ ਬਾਬਾ ਆਖੇ ਮੈਂ ਹਾਂ ਚੋਰ।
 ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਦੱਸੋ ਕੌਣ ਨਹੀਂ ਚੋਰ।

ਬਾਬਾ : ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਚਾਨਵੇਂ,

ਮੈਂ 'ਚ ਹਨ ਨਹੀਂ ਚੋਰ।
 ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਖੂਨ ਪਸੀਨਾ ਇਕ ਜੋ ਕਰਦੇ,
 ਉਹ ਹਨ ਕਾਹਦੇ ਚੋਰ।
 ਕਾਰਖਾਨਿਆਂ ਵਿਚ ਮਜ਼ੂਰੀ ਜੋ ਕਰਦੇ,
 ਉਹ ਕਾਹਦੇ ਚੋਰ।
 ਰੋੜੀ ਕੁੱਟਦੇ, ਰਿਕਸ਼ਾ ਚਲਾਉਂਦੇ
 ਉਹ ਹਨ ਕਾਹਦੇ ਚੋਰ
 ਪੰਜ, ਸੌਆਂ ਵਿਚੋਂ ਅਸਲੀ ਚੋਰ
 ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਚੋਰੀ,
 ਸਭ ਨੂੰ ਆਖਣ ਚੋਰ।

ਪੰਡਤ : ਚੰਗਾ ਚੰਗਾ ਪਰ ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਦੇਵੇਂਗਾ ?
 ਮੌਲਾਨਾ : ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਕੀ ਏ ?
 ਗਿਆਨੀ : ਕੋਈ ਕਾਰੂ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਏ ?
 ਬਾਬਾ : ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਏ।
 ਇਕੱਠੇ : ਗੜੇਂ।
 ਪੰਡਤ : ਸਾਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ।
 ਮੌਲਾਨਾ : ਅਸੀਂ ਡਫੂ ਹਾਂ।
 ਗਿਆਨੀ : ਖੂਹ ਸਾਡਾ ਨਿਵਾਸ ਅਸਥਾਨ ਏ।
 ਪੰਡਤ : ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣਾ।
 ਮੌਲਾਨਾ : ਅਸੀਂ ਇਥੇ ਹੀ ਮੁਤਮੈਨ ਹਾਂ।
 ਗਿਆਨੀ : ਜੋ ਸੁੱਖ ਛਜੂ ਦੇ ਚੁਬਾਰੇ,
 ਇਕੱਠੇ : ਨਾ ਉਹ ਬਲਖ, ਨਾ ਬੁਖਾਰੇ।
 ਖੱਦਰਧਾਰੀ : ਸ਼ਾਬਾਸ਼-ਸ਼ਾਬਾਸ਼।
 ਪੰਡਤ ਡੱਫੂ ਰਾਮ ਜੀ
 ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮੈਲੀ ਗੰਗਾ ਉੱਜਲੀ ਕਰਾਂਗਾ
 ਮੌਲਾਨਾ ਡੱਫੂ ਰਹਿਮਾਨ ਜੀ
 ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੁਤਬ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਮਸੀਤ ਬਣਾਵਾਂਗਾ।
 ਗਿਆਨੀ ਜੀ, ਤੁਹਾਡੇ ਹਰ ਰੱਬ ਦੇ ਘਰ ਤੇ ਸੋਨੇ ਦਾ ਕਲਸ
 ਲਗਵਾਕੇ ਦੇਵਾਂਗਾ।
 (ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ) : ਇੰਝ ਖੇਡਦਾ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਖੇਡ।
 ਤੇ ਧਰਮ ਨਿਰਪੇਖਤਾ ਵਾਲੀ ਚਲਦੀ ਸਟੇਟ।
 (ਤਿੰਨੇ ਹੱਥ ਜੋੜਕੇ ਉਹਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।)

(ਬਾਬੇ ਨੂੰ) : ਬਾਬਾ ਜੀ, ਹੁਣ ਕੀ ਹੈ ਵਿਚਾਰ ?

ਦੇਖ ਲਿਆ ਜੇ, ਤੇਲ ਤੇ ਤੇਲ ਦੀ ਧਾਰ।

ਬਾਬਾ : ਦੇਖ ਲਿਆ ਏ ਤੇਲ ਤੇ ਤੇਲ ਦੀ ਧਾਰ।

ਪਰ ਸਦਾ ਨਾ ਚਲੇਗਾ ਤੇਰਾ ਇਹ ਹਥਿਆਰ।

ਦਿਨ ਉਹ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੁਲ ਵਸੋਂ ਦੇਖੇਗੀ ਖੂਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ।

ਇਹ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਅੱਜ ਦਾ ਸੱਚ,

ਪਰ ਕਦੀ ਤਾਂ ਟੁੱਟੇਗਾ ਜੋ ਹੈ ਕੱਚ

ਪੀੜੀਆਂ ਦਰ ਪੀੜੀਆਂ ਬਣੇ ਭਰਮ ਟੁੱਟਣਗੇ।

ਬਨਾਉਣ ਲਈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਭ ਜੁੱਟਣਗੇ।

ਪਾਜ ਤੇਰੇ ਸਭ ਖੋਲ੍ਹੇਗਾ।

ਬਾਬਾ ਉਦੋਂ ਤਕ ਬੋਲੇਗਾ।

(ਸਮਾਪਤ)